

В статье был проведен анализ определений понятия аутсорсинг и анализ классификаций и выделены основные признаки процесса аутсорсинг. В ходе анализа было выявлено, что рассмотренные вопросы, связанные с сущностью аутсорсинга, его разновидностями, подчеркивают многогранный и сложный характер данной категории, а также актуализируют задачи дальнейших исследований в данном направлении.

Литература.

1. Дж. Брайан Хейвуд. Аутсорсинг: в поисках конкурентных преимуществ.: Пер. с англ. / Дж. Брайан Хейвуд – М.: Издательский дом «Вильямс», 2004. - 176 с.
2. Аникин Б.А., Аутсорсинг и аутстаффинг: высокие технологии менеджмента / Аникин Б.А., Рудая И.Л. - М.: ИНФРА-М, 2009. – 320 с.
3. Пешкова Т. Аутсорсинг / Пешкова Т., Коник Н.В., Ефимова С., Рытик С. - М.: Научная книга, 2006. – 160 с.
4. Голда В.В. Аутсорсинг бизнес-процессов: Советы финансового директора / под ред. В.В. Голда. - М.: Вершина, 2006. – 416 с.
5. Бравар Ж.-Л. Эффективный аутсорсинг. Понимание, планирование и использование успешных аутсорсинговых отношений / Ж.-Л. Бравар, Р. Морган. - Днепропетровск: Баланс Бизнес Букс, 2007. – 288 с.
6. Ефимова С. Аутсорсинг / С. Ефимова и др. - М.: ООО "Журнал "Управление персоналом", 2006. - 160 с.
7. Календжян С. О. Аутсорсинг и делегирование полномочий в деятельности компаний / С.О. Календжян. - М.: Дело, 2003. – 272 с.
8. Котляров И. Д. Вестник Череповецкого государственного университета / И. Д. Котляров // Классификация видов аутсорсинга в современной экономике. - 2011. - № 1. - С. 126-130.

КОМПЛЕКС ЗАХОДІВ ДЛЯ ЗБІЛЬШЕННЯ ПРИБУТКУ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА

*Хоменко Р. С., студент
Науковий керівник: Захарченко В. І., д.е.н., професор
Черкаський державний технологічний університет*

Кожне підприємство намагається досягти позитивного фінансового результату для свого подальшого існування та розвитку

в конкурентних умовах ринку. Отримання прибутку та унеможливлення виникнення збитків є першочерговим завданням для будь-якого підприємства. Тому особлива увага в ході аналізу фінансових результатів приділяється виявленню резервів зростання прибутку. Від розміру прибутку залежить існування не лише підприємства, але й процвітання держави та добробут населення.

Проблеми підвищення ефективності аграрних підприємств в умовах ринкових перетворень знайшли відображення у наукових працях вчених-аграрників: В. Амбросова, В. Андрійчука, О. Ареф'євої, Є. Балалової, О. Єрмакова, Ф. Зінов'єва, О. Крисального, Т. Кузенко, Ю. Лузан, М. Маліка, А. Ковальова, Л. Лахтіонова, В. Савчука та багатьох інших.

Аграрний сектор України є важливою складовою національної економіки, яка виконує особливу роль щодо забезпечення продовольчої безпеки держави. Питання ефективного господарювання сільськогосподарських підприємств і надалі залишається актуальним як в науковому, так і в практичному плані.

Метою діяльності будь-якого аграрного підприємства є отримання прибутку і саме на це направляється робота усіх його підрозділів.

Основним джерелом формування доходів для багатьох аграрних підприємств є реалізація виробленої продукції, тому найважливішими внутрішніми чинниками зростання прибутку є збільшення обсягу виробництва і реалізації продукції, підвищення продуктивності праці, зниження собівартості, поліпшення якості продукції.

Не можна звинувачувати тільки аграрних товаровиробників у низькому рівні прибутковості, бо вони і так працюють на межі можливостей. Про це свідчить той факт, що продуктивність праці в сільськогосподарських підприємствах постійно підвищується.

Оскільки своєчасне і повне надходження виручки від реалізації є предметом особливої і постійної уваги підприємств, то фінансові служби у взаємодії зі збутовими та виробничими підрозділами домагаються суворого додержання договірної дисципліни поставок щодо асортименту, якості продукції, ритмічності відвантаження продукції споживачам, пильно слідкують за своєчасністю розрахунків за продукцію.

Отриманий у результаті підприємницької діяльності доход синтезує в собі всі найважливіші сторони роботи підприємства.

Щоб доход підприємства зростав, воно повинне нарощувати обсяги виробництва і реалізації товарів, робіт, послуг; розширювати,

орієнтуючись на ринок, асортимент і якість продукції; впроваджувати заходи щодо підвищення продуктивності праці своїх працівників [1].

Одним з найвагоміших факторів забезпечення належного рівня доходності будь-якого виробництва є його техніко-технологічний рівень. В Україні відбулася руйнація матеріально-технічної і технологічної бази сільського господарства, землі, людських ресурсів, села.

Протягом останніх років основними негативними факторами, що спричинили кризові явища в фінансово-економічній системі, були: скорочення зовнішнього попиту; погіршення фінансових результатів діяльності підприємств; зниження ділової активності; скорочення платоспроможності населення; наявність інфляційних процесів в Україні.

Збільшення обсягів виробництва продукції сільського господарства внаслідок негативного впливу світової фінансової кризи не дало змоги покращити фінансові результати галузі та життєвий рівень сільського населення. Крім того, незбалансованість пропозиції та попиту сільськогосподарської продукції, низька платоспроможність населення суттєво обмежують ємність внутрішнього ринку і призводять до ускладнення цінової ситуації на окремих продовольчих ринках країни [2].

У такій ситуації найважливішим напрямом вирішення проблеми розвитку аграрної сфери є застосування певного механізму, за допомогою якого досягається фінансова стабільність і забезпечується ефективність діяльності підприємства.

З метою збільшення прибутку аграрних підприємств пропонуємо застосовувати такий комплекс заходів:

1) удосконалити структуру виробництва відповідно до потреб ринку, забезпечити оптимальне сполучення галузей у рамках внутрішньорайонної спеціалізації;

2) поліпшити якість продукції; підвищити продуктивність праці;

3) збільшити обсяги виробництва і зменшити собівартість сільськогосподарської продукції рослинництва за рахунок підвищення врожайності, яке в свою чергу можливо за рахунок підвищення витрат на 1 га;

4) проводити моніторинг ринку збуту з метою виявлення найбільш вигідних каналів реалізації та інформаційного забезпечення формування цінової політики підприємства;

5) розробити систему нормативів для аналізу відхилень витрат та запровадження режиму економії і забезпечення зниження

собівартості, що дозволить задіяти виявлені резерви зростання фінансових результатів;

б) удосконалити обліково-аналітичне забезпечення управління фінансовими ресурсами та фінансовими результатами;

б) здійснювати впровадження інформаційних систем і програмного забезпечення в облік і управління підприємством;

7) приділяти увагу аналізу фінансових результатів від надзвичайних подій, тобто чітко розрізняти де було справжнє стихійне лихо, а де звичайна недбалість, безгосподарність. Недопущення збитків від цих подій є резервами зростання прибутку.

Тільки завдяки поєднанню зусиль селян і держави можна подолати збитковість сільськогосподарського виробництва.

Література.

1. Балалова Є.І. Оцінка фінансових результатів: реверсивний і статистичний підходи / Є.І. Балалова // Фінанси та кредит. – 2007. – № 36. – С. 50-56.

2. Сіренко Н.М. Напрямки зростання прибутків вітчизняних сільськогосподарських підприємств / Н.М. Сіренко, А.В. Бурковська, Н.С. Безугла. – [Електронний ресурс]. – Полтавська державна аграрна академія. – Режим доступу : <https://www.pdaa.edu.ua/sites/default/files/nppdaa/2011/v2i3/21.pdf>.

ПЕРСОНАЛ ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ

Калина Н. А., студент

Науковий керівник: Дмитрієва О. І., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Люди виконують спеціальну роль в організації. З одного боку, вони є творцями організації, визначають її цілі і вибирають методи досягнення цих цілей, а з другого — люди є важливим ресурсом, який використовують всі організації для реалізації власних цілей. В цій якості персоналу необхідне управління. Управління персоналом являє собою особливу сферу управління у зв'язку зі специфікою його об'єкта — людини.

Управління – це специфічна функція управлінської діяльності, головним об'єктом якої є люди, що входять в певні соціальні групи, трудові колективи; це системний, планомірно організований вплив